

واکنش هنرمندان به این روزهای پر التهاب

ز ایران، خروشید هنرمند و مرد

هم‌زمان با انتشار واکنش‌ها و روایت‌های تازه در فضای فرهنگی کشور، گروهی از هنرمندان، حضور و نگاه خود را به رویدادهای این روزها بازتاب داده‌اند؛ بازتابی که بیش از هر چیز بر پیوند هنر با میراث داستانی و اسطوره‌های این سرزمین تأکید دارد.

حسین پارسایی، بازیگر و کارگردان تئاتر:

این روزها، نام ایران بیش از همیشه در دل‌ها تکرار می‌شود

حسین پارسایی، کارگردان تئاتر در پی حمله دشمن به خاک ایران و آغاز بهار، یادداشتی منتشر کرد. در یادداشت حسین پارسایی آمده است: «چو ایران نباشد، تن من میباد»

این روزها، نام ایران بیش از همیشه در دل‌ها تکرار می‌شود؛ نه فقط به‌عنوان یک سرزمین، که به‌عنوان خانه‌ای که با جان، با خاطره و با ریشه‌های عمیق در وجودمان تنیده شده است. در روزهایی که بوی جنگ در هوا پیچیده و اضطراب مهمان ناخواسته لحظه‌ها شده، معنای «وطن» از همیشه پرننگ‌تر است. در این میان، تصویرها دیگر فقط از برابر چشم نمی‌گذرند؛ زخم می‌شوند و در ذهن می‌مانند. مدرسه‌ای در میناب، که به‌جای خنده‌های کودکانه، داغ دانش‌آموزان شهید را بر دل دارد، بیمارستان‌ها، که باید مأمون درمان باشند، اما نشانی از رنج و ویرانی گرفته‌اند، منازل مسکونی که دیگر سرپناه نیستند، بلکه حکایت تهاجمی ظالمانه‌اند و سالن‌های تئاتر که چراغ‌شان برای زندگی روشن بود، اما حالا در سکوتی سنگین فرورفته‌اند. این‌ها فقط مکان نیستند؛ پاره‌هایی از جان ایران‌اند که زخمی شده‌اند، و نام‌هایی که از میان‌شان، به یاد شهیدان، در حافظه این سرزمین ماندگار خواهد شد.

وطن دوستی در این روزها نه یک شعار، که رفتاریست جاری در نگاه‌ها و حضورها؛ در همین ماندن، در همین کنار هم بودن. مردمی که می‌دانند ایران، با همه زخم‌هایش، هنوز باید بماند. بهار امسال، بهاری دیگرگونه است؛ فصلی که با سایه جنگ آغاز شد و شکوفه‌هایش در دل نگرانی‌ها جوانه زد. اما همین بهار، در دل خود بیامی دارد؛ این‌که حتی در سخت‌ترین روزها، زندگی راه خود را پیدا می‌کند و امید خاموش نمی‌شود. ایران امروز بیش از همیشه نیازمند همین همدلی و ایستادگی است؛ سرزمینی که بارها از دل طوفان گذشته و همچنان پابرجاست. ما وارثان همان ریشه‌ایم؛ ریشه‌ای که خم می‌شود، اما نمی‌شکند.»

فرزین محدث، بازیگر تئاتر و سینما:

خائنین به وطن بی‌نام‌تر از نامشان می‌مانند

فرزین محدث، بازیگر تئاتر و سینما، در یادداشت اختصاصی برای خبرگزاری صبا به واکاوای هجمه‌های تاریخی علیه ایران پرداخته و تأکید کرد که نام ایران از بدو پیدایش دچار تغییر نگشته و حتی با هر تلاشی هم نخواهد توانست از تاریخ حذف شود.

فرزین محدث طی یادداشتی آورده است: ایران بارها مورد هجمه بوده است. از گذشته‌های دور و هر بار هجمه‌گران برای تطمیع آنچه در ذهن‌های بیمارشان می‌گذرد، در توهم خود به تجزیه و تفسیر فکر کردند. هجمه‌گران شاید چند صباحی متوهم‌وار قهقهه‌ای مستانه سر دهند، اما پایان کارشان مستحیل شدن در نام ایران است؛ نامی ماندگار به بلندای تاریخ بشریت.

بزرگ مردان ایران نامدار می‌مانند و خونشان از خاک‌های این سرزمین دفاع خواهد کرد و خونخواه این خون‌های پاک خود این سرزمین است. سرزمینی که فرزندان‌اش را هرگز فراموش نمی‌کند. این سرزمین فراموش‌کار نیست و نام‌های نیک و بد را به خاطر خواهد سپرد و خائنین به وطن، بی‌نام‌تر از نامشان می‌مانند. حتی اگر تلاش کنند که خود را هم‌زبان و هم‌کیش نشان دهند، حتی اگر چهره‌ای دیگر از خود نشان دهند، اما باید بدانند که خاک این سرزمین نام‌های بی‌وطن را در یادش نگه می‌دارد تا بی‌آبروتر از گذشته شوند. ایران نامی است که هیچ‌گاه از بدو پیدایش، نامش دچار تغییر نگشته. پس کشورهای تازه‌اسم‌یافته با هر تلاشی هم نخواهند توانست این نام را از تاریخ حذف کنند، حتی با شعار نجات‌بخش و نجات‌دهنده بودن. که نجات‌دهنده، خونخواه و درنده‌خو نیست. رویش و آسایش و استواری و فرهنگ‌سازی و تمدن‌سازی از این خاک بوده است. این سرزمین خودش نجات‌دهنده بوده و هست. پس نیازی به نجات‌بخش از برون‌مرزهایش ندارد. ایران خودش منشا نجات و رهایی بخش اقوام دیگر بوده و هست. فرزین محدث؛ فرزند ایران

بهرام ابراهیمی بازیگر و عضو هیات مدیره خانه تئاتر ایران: هیچ‌کس جنگ را دوست ندارد

بهرام ابراهیمی بازیگر و عضو هیات مدیره خانه تئاتر ایران، با تأکید بر اینکه «هیچ‌کس جنگ را دوست ندارد اما این جمله به معنای عدم دفاع ملت ایران از خود در برابر دشمنان نیست» گفت: آنچه تاریخ هزار سال اخیر ایران به عنوان تاریخی که با ثبت جزئیات بیشتری می‌توان به آن استناد کرد؛ روایت می‌کند این است که ما هیچ‌وقت به هیچ کشوری حمله نکرده‌ایم.

این بازیگر در واکنش به خوشحالی برخی افراد نسبت به وقوع جنگ و حمله متجاوزان به ایران، گفت: «خوشحالی‌احمقانه برخی افراد که فکر نمی‌کنم تاکنون از کنار گوش‌شان حتی یک سنگ و تیروکمان رد شده باشد، برایم غیرقابل باور است. نمی‌فهمم این‌ها چه موجباتی هستند که از کشته شدن دیگران لذت می‌برند؟ ما هشت سال با موجودی ابله به نام صدام حسین جنگیدیم، او آدم منفوری بود اما زمانی که می‌خواستند او را اعدام کنند؛ من حاضر نشدم حتی لحظه مجازاتش را ببینم. چطور برخی افراد دل‌شان می‌آید، دیگران کشته شوند و از کشته شدن بچه‌های بی‌گناه یک مدرسه و دیگر قربانیان این جنگ خوشحال باشند؟! او ادامه داد: «من نمی‌توانم تحمل کنم که کسی به مملکت و سیستم مرکزی حکومت کشور من حمله کند، مردم و بچه‌های بی‌گناه را بکشد و با خوشحالی این حرکت غیرانسانی خود را توجیه کند، این موضوع اصلاً برای من قابل درک نیست.» ابراهیمی در بخش دیگر سخنانش بر اهمیت سرپا نگه داشتن هنر، بر فعالیت تئاتر و سینما در شرایط بحرانی

حال حاضر تأکید کرد و گفت: «هنر تئاتر و سینما را باید در هر شرایطی حفظ کرد. این باور شخصی من است و با وجود شرایط جنگی به محض اینکه تمرین‌های تئاتر یا زمان فیلمبرداری آناری که در آن‌ها حضور دارم، مشخص شود، قطعاً با گروه همراه خواهم شد.»

به گفته او، اگر چه دشمن به سالن‌های سینما و تئاتر هم رحم نمی‌کند اما باید هنرهای نمایشی را زنده نگه داشت. در دوره هشت سال دفاع مقدس گروه‌های تئاتری حتی در پناهگاه‌ها هم اجرا داشتند و به همت گروه‌های نمایش خیابانی اکنون نیز در شهرها و مکان‌های مختلف هنر نمایش زنده است.

علی شمسی، مترجم و مدرس تئاتر:

هرگونه تجاوز به میراث مشترک ایرانیان محکوم است

علی شمسی، مترجم و مدرس تئاتر با نگارش یادداشتی، از این روزهای میهن گفت. او در یادداشت خود، نوشته است: «نگرانی این روزهای همه ما آسیب به پیکر کم‌جان میراث فرهنگی و تمامیت ارضی ایران است. هرگونه تجاوز به میراث مشترک ایرانیان محکوم است. ویران شدن چیزهای غیرقابل بازسازی و غیرقابل بازگشت جنایتی است در حق فرهنگ این سرزمین. به یاد بیاوریم که چطور شهر درسدن در جنگ جهانی نابود شد و آن میراث شکوهمند از دست رفت. نمونه‌های از این دست بسیار است؛ پالمیرا، هترا و... و من هیچ منطقی در حمله به کاخ گلستان، کاخ چهلستون و تالار هنر نمی‌بینم. هرگونه تعرض به شناسنامه ایرانی محکوم است.»